

Parlar amb les deixalles

Berta Cotrina

6 de febrer de 2020 0

Oblivion

Teatre Lliure de Montjuïc, 23 de gener de 2020

Fotografia: Berta Cotrina

Oblivion és el resultat d'acumular la *merda* que la **Sarah Van-hee** va generar durant un any. Un discurs que ens qüestiona el concepte **residu**. Un viatge entre l'abundància i la destrucció. Un viatge que no discrimina, i ens posa a tots en el mateix oceà.

Detalls irrellevants que donen pas a una performance filosòfica. Un entorn que en moments ofega, però que ensenya a desprendre's de necessitats innecessàries. Una instal·lació que respira aire contaminat, però com les plantes aconseguix

Entrades recents

Tot el que esperàvem (gairebé)

Si tu vols, ara sí

Adrenalina contemporània

Trampolí Wallace

Aventura quotidiana, extraordinària

Comentaris recents

Escruixidor so de mola – Novaveu en **Trencacloques d'emocions trencades**

Nil Martín en **On la vida és**

Rosa Manchon en **On la vida és**

On la vida és – Novaveu en **El gran salt de Parking Shakespeare**

agafar les coses dolentes per convertir-les en aire pur.

Consciència des de la posada en escena; un joc constant amb l'entorn, del mateix espai escènic i el públic present. Vanhee es despulla del tabú de la merda: *Perquè utilitzem un espai tan net i blanc per defecar? Perquè ho fem de manera aïllada amb el món? Directament, perquè no parlem de la merda?...* Una imatge que ja va intentar trencar Buñuel al seu film *The Phantom of Liberty*, on cagaven tots junts al menjador i menjaven aïllats.

Una acció plena de ritual, inconscient, i sobretot poètica: dues hores i poc d'acumulació de residus, d'allò mor en tu però encara resta viu. Acumulacions de plàstics, de sorolls, de paraules, de correus electrònics, de megas, filòsofs contemporanis, cineastes com **Agnès Varda**, polítics nefastos com en Trump, gent anònima – gent viral... I ara podrà afegir aquesta crítica. Residus que combinats amb l'experiència personal creen un discurs molt necessari, inexistent fins fa pocs dies en els teatres catalans. Una proposta que ha compartit dates amb *Greta & Fri-*

All I want for Christmas is José y sus hermanas – No vaveu en **Catarsi política a un ritme trepidant**

Arxius

Selecciona el mes

day: Amor pur, encara en programació, que complementa aquesta consciència dels residus amb l'amor cap a la terra.

Una performance que continua fora l'escenari, a través d'una col·lecció de fotografies de tots els residus orgànics generats per la mateixa actriu. Acompanyat d'un diari personal, de més de 200 pàgines, que parla sobre la merda, i la seva constància al dia a dia. I no oblidar la bibliografia de totes les referències i músiques utilitzades que trobem [aquí](#). Una obra que et controla el beat, i aconsegueix entrar a la teva consciència,

Berta Cotrina

[@becodo](#)

📁 [General](#)

🔑 [Oblivion, Teatre Lliure](#)

[← Un amor lleuger](#) [Sororitat clàssica →](#)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà. Els camps necessaris estan marcats amb *

Comentari